

Inre Förnöjsamhet

Bara i Gud har min själ sin ro....(Ps 62:6)

Att vara förnöjd är en underbar sak för hjärtats innersta. Den är Andens inomhusverk....”Bara i Gud har min själ sin ro.” Dessa ord kan också översättas: ”Min själ, var stilla inför Gud.” eller: ”Var tyst, o min själ.” Det är inte bara munnen som behöver hålla tyst; själen måste också tåga still. Många, många sitter tysta, avhåller sig från missnöjesyttringar, men inombords är de sprängfyllda av missbelåtenhet. Detta påvisar en svår rubbning och en stark förvrängning i deras hjärtan. Men trots all deras yttre tystnad så hör Gud deras själs vresiga, griniga uttalanden...

I utvärtes mening kan det finnas ett stort lugn och en stillhet, men inombords häpnadsväckande förvirring, bitterhet, störning och frustration.

Vissa människor är svagare så att de inte kan hålla inne med oroligheterna i sin ande, utan avslöjar både i ord och uppförande de förgrämda inre motsättningarna. Deras ande är som ett upprört hav som vräker upp dy och slam, de liknar Judas som förråder Kristus med en kyss, men även då kokar de inombords som av en frätande cancer. I sådana ordalag talar David om vissa vilkas ord är lenare än honung... med inte desto mindre för krig i sina hjärtan. På ett annat ställe säger han, ”Jag teg, men mina ben försmäktade.”

Förnöjsamhet är en viktig angelägenhet för själen. För det första är det något invärtes; för det andra något rofyllt; för det tredje är det ett fridfull inhängnad för anden.... Det är en nådegåva som breder ut sig genom hela själslivet.

Kristen förnöjsamhet - en sällsynt juvel, sid 2-6